

Nr 179.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om byggande av en cykelstig inom övre Sopperområdet i Norrbottens län.

(4:e avd.)

I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Grym* och *Nyström* (I: 113) och den andra inom andra kammaren av herr *Jansson* i Kalix *m. fl.* (II: 136), har anhållits, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag till byggande av en cykelstig inom övre Sopperområdet i Norrbottens län.

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sitt yrkande får utskottet hänvisa till motionen II: 136.

Över motionerna ha, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen* samt *länsstyrelsen i Norrbottens län* avgivit yttranden.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har anfört följande.

Motionärernas syfte är att skapa bättre vägförhållanden för lapparna inom Sopperområdet. Enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förmenande bör man emellertid se detta spörsmål i ett större sammanhang. Frågorna om, i vilken omfattning liknande behov som det inom Sopperområdet kunna föreligga inom andra områden samt huru vägar av ifrågasatt slag skola finansieras, äro icke klarlagda. Det är vidare icke undersökt, om det är tillfyllest med cykelstigar i dylika fall, eller om dessa böra planeras så, att de i en framtid kunna utbyggas för trafik med hästfordon eller motorfordon. Frågan hur eventuella cykelstigars framtida underhåll lämpligen skall ordnas är även svävande.

Innan man går in för att verkställa utredning samt upprätta arbetsplan för ett speciellt företag, bör enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens uppfattning bl. a. ovan nämnda komplex av frågor vara klarlagt.

Länsstyrelsen har i ärendet infordrat särskilt yttrande av lappfogden i norra fjälldistriktet, vari bl. a. erinrats om att de i motionerna åsyftade lapparna årligen utnyttja norska betesområden under månaderna maj—september. Sedan urminnes tid ha vederbörande därvid, med familjer och bohag, uppehållit sig på den norska sidan av gränsen och då i regel slagit läger på lämpliga platser i närheten av bebyggda trakter. Enligt alltjämt gällande bestämmelser i renbeteskonventionen åligger det också lapparna att åtfölja renhjordarna till de norska distrikten och att uppehålla sig där intill dess renhjordarna återföras till Sverige. I och med ockupationen av Norge under det senaste världskriget har emellertid denna ordning beträffande familjeförflyttningarna tillfälligtvis avbrutits, och lappfogden håller det icke för uteslutet att renskötarfamiljerna i den ifrågavarande lappbyn, trots

vissa betänkligheter från norsk sida, kunna komma att erhålla medgivande att jämväl för framtiden förlägga sina sommarboplatser i Sverige. Först när klarhet vunnits härom synes man enligt lappfogdens mening på allvar böra upptaga frågan om anordnande av förbättrade färdleder från Sopperobygden till de platser som då befinnas bliva godtagbara sommarvisten för renskötarhushållen.

Under åberopande av vad lappfogden sålunda anfört och i avvaktan på resultatet av den inom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och skogsstyrelsen pågående utredningen om enskilda vägar, varvid frågan om bidrag till cykelvägar jämväl torde behandlas, har länsstyrelsen funnit sig f. n. icke böra tillstyrka den i motionerna föreslagna utredningen.

Utskottet. Enligt gällande renbeteskonvention åligger det vederbörande lappfamiljer att åtfölja renhjordarna till de s. k. vår- och sommarbeteslanden i Norge och att uppehålla sig där, till dess hjordarna återföras till Sverige. I samband med ockupationen av Norge under senaste världskrig ha dock dessa bestämmelser tillfälligtvis satts ur kraft. Såsom lappfogden i norra fjälldistriktet framhållit, har någon klarhet ännu icke kunnat vinnas beträffande frågan, i vad mån nu tillämpade ordning, enligt vilken lappfamiljerna sålunda kvarstanna i Sverige under vår- och sommarmånaderna, skall bliva bestående även för framtiden. Enligt lappfogdens mening borde definitivt beslut i denna fråga avvaktas, innan det av motionärerna aktualiserade spörsmålet upptoges till närmare överbäggande. Ej heller länsstyrelsen i Norrbottens län har ansett sig kunna biträda motionärernas förslag. Länsstyrelsen har därvid särskilt hänvisat till vad lappfogden härutinnan anfört och dessutom påpekat, att frågan om bidrag till cykelstigar f. n. är under utredning. Jämväl väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har givit uttryck åt den uppfattningen, att förevarande spörsmål borde prövas i ett större sammanhang.

De skäl som av remissmyndigheterna åberopats till stöd för den av dem intagna ståndpunkten finner utskottet bärande. Utskottet kan sålunda icke tillstyrka motionärernas förslag utan hemställer,

att motionerna I: 113 och II: 136 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 19 maj 1950.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 178.

Reservation

av herr Jansson i Kalix.